

**Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej
wydanego w dniu 4 listopada 2008 r. w sprawie F-41/06
Marcuccio przeciwko Komisji, wniesione w dniu
16 stycznia 2009 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich**

(Sprawa T-20/09 P)

(2009/C 55/87)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A. Dal Ferro, avvocato, C. Berardis-Kayser, pełnomocnik, J. Currall, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- skierowanie sprawy do Sądu do spraw Służby Publicznej celem rozpoznania pozostałych zarzutów skargi.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie ma na celu uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) z dnia 4 listopada 2008 r., w którym stwierdzono nieważność decyzji wnoszącej odwołanie z dnia 30 maja 2005 r. zobowiązującej skarżącego w pierwszej instancji do zawieszenia służby ze względu na niezdolność do pracy, stwierdzoną przez komisję ds. inwalidztwa. SSP zasądził ponadto kwotę 3 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Stwierdzenie nieważności opiera się wyłącznie na uwzględnieniu pierwszego zarzutu skargi, dotyczącego braku uzasadnienia.

W tym względzie wnosząca odwołanie zauważa, że w swym rozumowaniu sąd pierwszej instancji dopuścił się błędów co do prawa, ponieważ stwierdził zasadniczo, że lekarze powołani w postępowaniu o stwierdzenie niezdolności do pracy określonym w art. 53, 59 i 78 regulaminu pracowniczego powinni przedstawić, na poparcie swoich wniosków, uzasadnienie analogiczne do uzasadnienia wymaganego w postępowaniu dotyczącym stwierdzenia choroby zawodowej czy wypadku w rozumieniu art. 73. W ten sposób, zdaniem Komisji, SSP pomieszał dwa postępowania, czego skutkiem jest nieuzasadnione obciążenie postępowania o stwierdzenie niezdolności do pracy.

**Skarga wniesiona w dniu 21 stycznia 2009 r. — CNOP i
CCG przeciwko Komisji**

(Sprawa T-23/09)

(2009/C 55/88)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Conseil National de l'Ordre des Pharmaciens (CNOP) (Paryż, Francja), Conseil Central de la Section G de l'Ordre National des Pharmaciens (CCG) (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci Y.-R. Guillou, H. Speyart i T. Verstraeten)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji oraz
- obciążenie Komisji własnymi kosztami jak i kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca żąda stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 29 października 2008 r., mocą której Komisja, zgodnie z brzmieniem art. 20 ust. 4 rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾ nakazała stronie skarżącej poddanie się kontroli dotyczącej uczestnictwa w porozumieniach i praktykach uzgodnionych lub ich realizacji, sprzecznych z postanowieniami art. 81 lub art. 82 WE.

Postępowanie to przybierało formę decyzji zmierzających do uniemożliwienia osobom fizycznym lub prawnym prowadzącym apteki dostępu do rynku usług z zakresu analiz w dziedzinie biologii medycznej, ograniczenia ich działalności na rynku lub do ich wykluczenia z rynku, w szczególności poprzez odmowę wpisu osób fizycznych lub prawnych prowadzących apteki, które zamierzały świadczyć usługi z zakresu analiz w dziedzinie biologii medycznej do części G tabeli oraz nie aktualizując wpisów już dokonanych.

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty:

- naruszenia zasady, zgodnie z którą decyzje instytucji wspólnotowych są adresowane do podmiotów posiadających osobowość prawną, ponieważ Ordre National des Pharmaciens był również adresatem zaskarżonej decyzji, nie posiadając jednocześnie osobowości prawnej;
- naruszenia obowiązku uzasadniania aktów, ponieważ Komisja nie określiła jasno podmiotu, który miałby stanowić przedsiębiorstwo lub związek przedsiębiorstw w rozumieniu art. 20 ust. 4 rozporządzenia nr 1/2003, i nie wskazała powodów uzasadniających tego rodzaju kwalifikację;

— naruszenia art. 20 ust. 4 rozporządzenia nr 1/2003 w zakresie w jakim, ani strona skarżąca, ani Ordre National des Pharmaciens nie są i) przedsiębiorstwami, jako że nie prowadzą one żadnej działalności gospodarczej, ii) nie mogą być zakwalifikowane jako związki przedsiębiorstw skoro zrzeszają ona wielu członków, spośród których nie wszyscy prowadzą działalność gospodarczą, i którzy nie spełniają przesłanek kwalifikacji jako stowarzyszenia przedsiębiorstw określonych przez Trybunał w odniesieniu do stowarzyszeń zawodowych o przeznaczeniu publicznym.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. 2003, L, s. 1).

Miały to być działania w postaci decyzji uniemożliwiających farmaceutom lub osobom prawnym dostęp do rynku usług w zakresie analiz biomedycznych, ograniczające ich działalność na tym rynku albo wykluczyć ich z rynku.

Na poparcie skargi skarżąca podnosi jedyny zarzut dotyczący naruszenia zasady, zgodnie z którą decyzje instytucji wspólnotowych powinny być kierowane do podmiotów mających osobowość prawną, w sytuacji gdy adresat spornej decyzji nie istniał już w chwili jej wydania.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 21 stycznia 2009 r. — Biocaps przeciwko Komisji

(Sprawa T-24/09)

(2009/C 55/89)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Biocaps (Orsay, Francja) (przedstawiciele: Y.-R. Guillou, H. Speyart i T. Verstraeten, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i
- obciążenie Komisji jej własnymi kosztami i kosztami poniesionymi przez skarżących.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, będąca podmiotem prawnym odpowiedzialnym za eksploatację Laboratoire Champagnat Desmoulins Philippakis, wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008) 6524 z dnia 29 października 2008 r., w drodze której Komisja, na podstawie art. 20 ust. 4 rozporządzenia nr 1/2003 (¹), nakazała temu laboratorium, jak również wszystkim podmiotom kontrolowanym przez nie bezpośrednio lub pośrednio, poddanie się kontroli zmierzającej do ustalenia czy brały one udział w porozumieniach lub praktykach uzgodnionych, sprzecznych z przepisami art. 81 WE lub art. 82 WE, bądź też realizowały takie porozumienia lub praktyki.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 17 grudnia 2008 r. — Groupe Perry et Isibiris przeciwko Komisji

(Sprawa T-132/98) (¹)

(2009/C 55/90)

Język postępowania: francuski

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 312 z 10.10.1998.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 18 grudnia 2008 r. — Fédération nationale du Crédit agricole przeciwko Komisji

(Sprawa T-98/06) (¹)

(2009/C 55/91)

Język postępowania: francuski

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 131 z 3.6.2006.